

MIESIĄCA CZERWCA 29 DNIA
NARODZENIE CZCIGODNEGO SŁAWNEGO
PROROKA, POPRZEDNIKA
I CHRZCICIELA JANA

NA WIELKICH NIESZPORACH,

Błogosławiony mąż, antyfona pierwsza.

do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery isomelosy Jana Mnicha. Ton 4:

Milczenie Zachariasza rozwiązuje rodzący się Jan, bowiem nie powinien ojciec milczeć, gdy przyszedł głos, ale skoro wcześniej nie uwierzył, miał związany język, a syn przyszedł, aby wyzwolić ojca, Jemu bowiem zwiastowano i urodził się Głos Słowa, i Poprzednik Światłości, modlący się za dusze nasze (dwa razy).

Dzisiaj głos Słowa rozwiązuje związany za niewiarę głos ojca i okazuje się owocem Kościoła, rozwiązując niepłodność matki, poprzedza Świecznik Światłości, głosząc przyjście zorzy Słońca Sprawiedliwości na zbudowanie wszystkich i zbawienie dusz naszych.

Anatoliosa: Gdy Boże Słowo chciało zrodzić się z Dziewicy, anioł przyszedł ze starczych łądźwi, wielki wśród zrodzonych przez niewiasty i największy z proroków, należało bowiem, aby był początkiem sławnym rzeczy Bożych, poza wzrostem owocu żywota w poczęciu bez nasienia czyniący cuda na zbawienie nasze, chwała Tobie.

Andrzeja z Krety: Pojawił się dzisiaj wielki Poprzednik, przyszedł z niepłodnego łona Elżbiety, prorok największy ze wszystkich proroków, i nie ma innego, ani nie będzie, bowiem za świecznikiem Poprzednika przeszła Światłość, a On jest głosem Słowa i Oblubieńcem, przygotowującym Panu lud wybrany i oczyszczającym przez Ducha wodą, Zachariasza rośliną i pustyni dobre wychowanie, głosiciel pokuty, oczyszczenie grzechów, będącym w otchłani głoszący powstanie z martwych i modlący się za dusze nasze.

Prorokiem i Poprzednikiem byłeś z łona matki, Chrzcicielu Chrystusa Janie, weseląc się i radując w łonie maczycznym, widząc Królową, która przyszła do służebnicy, noszącą będącego poza czasem i z Ojca bez matki zrodzonego, do Ciebie, który zajaśniał z niepłodnej i starca, zgodnie z obietnicą, do którego módl się, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

O, przesławny cud! Ten, który nie uwierzył słowu anioła głoszącego, że Elżbieta pocznie i urodzi syna, odpowiedział: „Jakże ona urodzi? Przecież ja jestem stary i żona moja w podeszłym jest wieku”. Osądzony więc został na milczenie za niewiarę, a dzisiaj widzi urodzoną obietnicę i rozwiązane zostaje jego milczenie, przeto rozradował się i zawołał: „Błogosławiony Pan Bóg Izraela, albowiem nawiedził lud swój i uczynił zbawienie ludowi swemu, dając światu wielkie miłosierdzie”.

Janie chwalebny i apostołe świata, Gabriel zwiastował i niepłodna poczęła, dobry uczniu pustyni i szczerzy przyjacielu Oblubieńca Chrystusa, módl się do Niego, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Chwała. Ton 6. Leona Bizancjusza: Dzisiaj świecznik Światłości poprzedza przyjście Słowa Bożego jako gwiazda jaśniejąca. Dzisiaj Zachariasz ma rozwiązany język, dotychczas milczący z nakazu anioła. Należało bowiem, żeby ojciec chronił milczeniem Głos, który przychodzi z niepłodnego łona i z wielką odwagą głosi zbawienie świata całego.

I teraz. Elżbieta poczęła Poprzednika łaski, a Dziewica Pana Chwały. Ucałowały się obie matki i dzieciątko poruszyło się, w łonie bowiem sługa chwalił Władcę, a matka Poprzednika zadziwiła się i zaczęła wołać: „A skądże mi to, że matka Pana mego przychodzi do mnie?” Niech zbawi ludzi zrozpaczonych, mający wielkie miłosierdzie.

Wejście. Prokimenon dnia i trzy czytania.

Czytanie Księgi Rodzaju (17, 15-17. 19; 18, 12-14; 21, 1-8).

Bóg powiedział do Abrahama: «Żony twej nie będziesz nazywał imieniem Saraj, lecz imię jej będzie Sara. Błogosławiąc jej, dam ci i z niej syna, i będę jej nadal błogosławił, tak że stanie się ona matką ludów i królowie będą jej potomkami». Abraham, upadłszy na twarz, roześmiał się, pomyślał sobie bowiem: «Czyż człowiekowi stuletniemu może się urodzić syn? Albo czy dziewięćdziesięcioletnia Sara może zostać matką?» A Bóg mu na to: «Ależ nie! Żona twoja, Sara, urodzi ci syna, któremu dasz imię Izaak. Z nim też zawrę przymierze, przymierze wieczne z jego potomstwem, które po nim przyjdzie. Abraham zaś i Sara zestarzeliby się. Uśmiechnęła się więc do siebie i pomyślała: «Teraz, gdy przekwitłam, mam doznawać rozkoszy, i mój mąż starzec?» Pan rzekł do Abrahama: «Dlaczego to Sara śmieje się i myśli: Czy naprawdę będę mogła rodzić, gdy już się zestarzałam? Czy jest coś, co byłoby niemożliwe dla Pana? Pan Bóg nawiedził Sarze, jak to obiecał, i Sara stała się brzemienną i urodziła sędziwemu Abrahamowi syna w tym właśnie czasie, jaki Bóg wyznaczył. Abraham dał swemu synowi, którego mu Sara urodziła, imię Izaak. Abraham obrzezał Izaaka, gdy ten miał osiem dni, tak jak to Bóg mu przykazał. Abraham miał sto lat, gdy mu się urodził syn jego Izaak. Sara mówiła: «Powód do śmiechu dał mi Bóg. Każdy, kto się o tym dowie, śmiać się będzie z mej przyczyny». I dodawała: «Któż by się ośmielił rzec Abrahamowi: Sara będzie karmiła piersią dzieci, a jednak urodziłam syna mimo podeszłego wieku mego męża». Dziecko podrosło i zostało odłączone od piersi. Abraham wyprawił wielką ucztę w tym dniu, w którym Izaak został odłączony od piersi.

Czytanie Księgi Sędziów (13, 2-8. 13-14. 18-21).

W owych dniach był w Sorea, w pokoleniu Dana, pewien mąż imieniem Manoach. Żona jego była niepłodna i nie rodziła. Anioł Pana ukazał się owej kobiecie mówiąc jej: «Oto jesteś teraz niepłodna i nie rodziłaś, ale poczniesz i porodzisz syna. Lecz odtąd strzeż się: nie pij wina ani sycery i nie jedz nic nieczystego. Oto poczniesz i porodzisz syna, a brzytwa nie dotknie jego głowy, gdyż chłopiec ten będzie Bożym nazirejczykiem od chwili urodzenia. On to

zacznie wybawiać Izraela z rąk filistyńskich». Poszła więc kobieta do swego męża i tak rzekła do niego: «Przyszedł do mnie mąż Boży, którego oblicze było jakby obliczem Anioła Bożego – pełne dostojności. Nie pytałam go, skąd przybył, a on nie oznajmił mi swego imienia. Rzekł do mnie: "Oto poczniesz i porodzisz syna, lecz odtąd nie pij wina ani sycery, ani nie jedz nic nieczystego, bo chłopiec ten będzie Bożym nazirejczykiem od chwili urodzenia aż do swojej śmierci"». Rzekł Anioł Pana do Manoacha: «Niech się twoja żona wystrzeże tego wszystkiego, co jej powiedziałem. Niech syn nie używa nic z tego, co pochodzi z winorośli, niech nie pije wina ani sycery, ani też niech nie spożywa nic nieczystego, lecz niech zachowuje to, co jej poleciłem». Odpowiedział mu Anioł: «Dlaczego pytasz się o moje imię: ono jest tajemnicze». Następnie Manoach przyniósł kozłą oraz ofiarę pokarmową i na skale ofiarował je Panu, który działa tajemniczo. A Manoach i jego żona patrzyli. Gdy płomień unosił się z ołtarza ku niebu, Anioł Pan wstąpił w płomień ołtarza, a Manoach i jego żona widząc to padli twarzą na ziemię. Odtąd nie ukazał się już więcej Anioł Pana Manoachowi i jego żonie. Wówczas modlił się Manoach do Pana mówiąc: «Proszę cię, Panie, niech mąż Boży, którego posłałeś, przyjdzie raz jeszcze do nas i niech nas nauczy, co mamy czynić z chłopcem, który się narodzi!»

Czytanie Proroctwa Izajasza (40, 1-3. 9-10; 41-17-18).

Tak mówi Pan: „Pocieszcie, pocieszcie mój lud!”, mówi Bóg. „Kapłani, przemawiajcie do serca Jeruzalem i wołajcie do niego, że mnożyła się pokora jego. Nieprawość jego odpokutowana, bo odebrało z ręki Pana karę w dwójnasób za wszystkie swe grzechy”. Głos się rozlega wołającego na pustyni: „Szykujcie drogę Panu, prawymi czyńcie ścieżki Bogu!” Wstąp na wysoką górę, głoś Syjonowi. Podnieś mocno twój głos, zwiastunko dobrej nowiny w Jeruzalem! Podnieś głos, nie bój się! „Ja jestem Pan Bóg, ja usłyszę ubogich Izraela i nie pozostawię ich. Wyprowadzę z gór rzeki i pośród pól źródła, zamienię pustynię na łąkę i spragnioną ziemię w źródła wód. Niech się raduje niebo na wysokościach i obłoki niech kropią sprawiedliwość. Niech zajaśnieje ziemia i niech wykiełkuje miłosierdzie, sprawiedliwość niech z nią zajaśnieje. Słowa wesela ogłoście i niech będą usłyszane aż do krańców ziemi, i mówcie, że Pan wybawił sługę swego Jakuba, a jeśli będą spragnieni na pustyni, wytoczy im wodę z kamienia. Rozweselą się niepłodne i nierodzące, zawołają z radością, bowiem niepłodna ma więcej dzieci, niż mająca męża”.

Na litii stichery isomelosy, ton 1:

Niech góry kapią słodycz, a pagórki skaczą jak baranki, albowiem Elżbieta zrodziła pragnącego zamieszkać z nami Poprzednika Pana, który po narodzeniu rozwiązał milczenie ojca, przeto i my zawołajmy do Niego: Chrzcicielu Chrystusa, módl się o zbawienie dusz naszych.

Głos sławiący Boga, świecznik Światłości, Poprzednik Pana, poświadczony przez Chrystusa, pierwszy wśród proroków, modlący się o pokój świata, szczególnie wspominaj swoją owczarnię, aby została zbawiona.

Byleś głóscielem Baranka Bożego i Słowa, Janie Proroku i Poprzedniku, przepowiadający przyszłość i głószący krańcom świata: Oto Baranek Boży, który wziął grzechy świata i daje wszystkim wielkie miłosierdzie.

Chwała. Ton 5. Andrzeja z Kreta: Proroków kres i początek apostołów, ziemski anioł i niebiański człowiek, głos Słowa, rycerz i Poprzednik Chrystusa, z obietnicy rozradował się w łonie, dzisiaj Elżbieta rodzi go i raduje się, dziwi się Zachariasz w starości swojej, milczenie jak więzy odrzuciwszy i jako rodzic Głosu jawnie prorokuje: „Ty bowiem, dziecię, zostaniesz nazwany prorokiem Najwyższego i pójdiesz przygotowywać Jemu drogi”. Przeto aniele, proroku, apostołe, poprzedniku, chrzcicielu i głóscielu pokuty, przewodniku, jako Głos Słowa módl się nieustannie za nami, z wiarą czyniącymi pamięć Twoją.

I teraz. Jesteś świątynią i bramą, pałacem i ołtarzem Króla, Dziewico najczystsza, dzięki której Wybawiciel mój, Chrystus Bóg, objawił się śpiącym w ciemnościach jako Słońce Sprawiedliwości, chcąc oświecić tych, których stworzył na obraz swój ręką swoją. Przeto, Chwalebna, która zdobyłaś matczyną odwagę ku Niemu, módl się nieustannie, aby zbawił dusze nasze.

Na stichownie stichery isomelosy, ton 2:

Tego, który jest prorokiem z proroka i niepłodnej owocem, który przewyższył wszystkich zrodzonych z niewiast, mieszkańca pustyni, Jana sławnego w psalmach, hymnach i pieśniach duchowych wysławmy, wołając do Niego: Chrzcicielu Zbawcy i Poprzedniku, jako mający odwagę przez czcigodne zrodzenie Twoje, ubłagaj Chrystusa, aby dał światu pokój i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Stichos: Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, że nawiedził i uczynił zbawienie ludowi swemu.

Przyszedł głos łaski Słowa, Słońca głósciel, który dzisiaj urodził się z niepłodnej, Jan Chrzciciel zrodzony z obietnicy. Radujcie się, ludzie, przyszedł przygotować nam drogę zbawienia, któremu radując się pokłonił będąc w łonie matki, Barankowi biorącemu grzechy świata i dającemu nam wielkie miłosierdzie.

Stichos: A ty, dziecię, prorokiem Najwyższego zwać się będziesz.

W łonie matki uświęcony, przyjął spełnienie proroctwa i dzisiaj rodzi się z niepłodnej, jawnie głósząc przyjście Pana: „Pokutujcie, przybliżyło się bowiem królestwo niebieskie”.

Chwała. Ton 8. Kasji Mniszki: Teraz w narodzeniu największego z proroków spełnia się głos Izajasza Proroka: „Oto bowiem – rzekł – posyłam anioła mego przed obliczem Twoim, który przygotowuje drogę Twoją przed Tobą”. Oto rycerz niebieskiego Króla już przyszedł, aby zaiste ścieżki prawe czynić Bogu naszemu, człowiek z natury i anioł w życiu swoim, który przyjął czystość i cnotę, mając bowiem je z natury ucieka przed naturą przez przewyższające naturę wysiłki ascetyczne. Jemu to spodobać się cnotami, wszyscy wierni, aby modląc się za nami, błagamy, zbawił dusze nasze.

I teraz. Zobacz Elżbietę mówiącą do Dziewicy Marii: „A skądże mi to, że matka Pana mego przyszła do mnie?” Ty Króla nosisz, a ja rycerza. Ty Dawcę

Zakonu, a ja Zakonu nauczyciela. Ty Słowo, a ja Głos głoszący królestwo niebieskie.

Na pobłogosławienie chlebów troparion, ton 4:

Proroku i Poprzedniku przyjscia Chrystusa, czcząc Ciebie z miłością, nie umiemy godnie Ciebie wysławić: przez Twoje bowiem chwalebne i sławne narodzenie niepłodność matki Twojej ustała i rozwiązała się niemota ojca, a światu zostało obwieszczone Wcielenie Syna Bożego (dwa razy).

Bogurodzico Dziewico, raduj się (jeden raz).

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

NA JUTRZNI,

po: **Bóg i Pan**, troparion Poprzednikowi, dwa razy.

Chwała, i teraz. Teotokion: Od wieków ukryta i aniołom nieznana tajemnica, przez Ciebie, Bogurodzico, będącym na ziemi objawił się Bóg wcielony w niepomieszanym zjednoczeniu i krzyż dobrowolnie dla nas przyjął, aby wskrzesiwszy pierwszego stworzonego zbawić od śmierci dusze nasze.

Po pierwszej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 4:

Prosomion: **Zadziwił się Józef.**

Teraz wyrósł nam owoc Zachariasza i weseli rozumnie myśli wiernych, ozdoba pustyni i proroków granica, przeto okazał się Poprzednikiem Chrystusa i prawdziwym świadkiem przyjscia Jego. Przeto w duchowych pieśniach zgodnie zawołajmy do Chrzciciela: Proroku i głosicielu prawdy, módl się o zbawienie nasze (dwa razy).

Chwała, i teraz. Teotokion: Zadziwił się Józef widząc to, co przewyższa naturę i uwagę, myśli więc, że jak na runo deszcz zstępuje w Twoim poczęciu bez nasienia, Bogurodzico, krzewie niespalany przez ogień, zakwitła lasko Aarona, i świadczy o tym Oblubieniec Twój i opiekun, wołając do kapłanów: Dziewica rodzi i po zrodzeniu znowu Dziewicą pozostaje.

Po drugiej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 4:

Prosomion: **Mądrości.**

Na początek przyjscia Chrystusa zaiste przesławnie urodziłeś się, Janie chwalebny, proroków szczyt i jako Głos Słowa wołałeś: „Pokutujcie, przybliżyło się królestwo niebieskie”. Przeto przygotowawszy drogę Pańską okazałeś się Poprzednikiem łaski, Chrzcicielu i Apostole, módl się do Chrystusa Boga, aby dał przebaczenie grzechów świętującym z miłością świętą pamięć Twoją.

Chwała, i teraz. Teotokion: Najświętsza Dziewico, Matko Chrystusa, ulecz okropne żądze duszy mojej, błagam, i daj odpuszczenie grzechów moich, które szaleńczo popełniłem, skalawszy duszę i ciało, nieszczęsny. Biada mi, cóż uczynię w owej godzinie, gdy aniołowie duszę moją oddzielą od pełnego żądza ciała mego? Wtedy pomóż mi i bądź gorącą orędowniczką, Ty bowiem jesteś jedyną moją nadzieją, sługi Twego.

Po polijeju katzyma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Nakazane.**

Niech się raduje ojciec, niech się weseli matka, albowiem dzisiaj urodziła na ziemi proroka, powołanego przez Boga Poprzednika zrodzonego z obietnicy, niepłodna karmi niemowlę Chrzciciela i Zachariasz raduje się z narodzonego, mówiąc: Rozwiązany został język mój przez przyście Twoje na ziemię, świeczniku wielkiej Światłości, zaiste cud to przesławny.

Chwała, i teraz. Teotokion: Dzięki zawsze składamy Tobie i wielbimy Ciebie, Bogurodzico, opiewając zrodzenie Twoje, Łaski Pełna, wołając nieustannie: Wybaw nas, Dziewico najmiłosierniejsza, jako łaskawa i wyrwij demonom ze strasznego układu w strasnej godzinie sądu, aby nie zostali zawstydzeni słudzy Twoi.

Anabatmi, 1 antyfona, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejac troistą jednością świętej tajemnicy.

Prokimenon, ton 4: A Ty, dziecię,* prorokiem Najwyższego zwać się będziesz. Stichos: Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, że nawiedził i uczynił zbawienie ludowi swemu. Wszystko, co oddycha.

Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 3 (1, 24-25. 57-68. 76. 80),

W owych dniach Elżbieta, żona Zachariasz, poczęła i ukrywała się przez pięć miesięcy, mówiąc. «Tak mi uczynił Pan w dniach, kiedy wejrzał i zdjął ze mnie hańbę wśród ludzi». Dla Elżbiety zaś nadszedł czas rozwiązania i urodziła syna. Gdy jej sąsiedzi i krewni usłyszeli, że Pan okazał tak wielkie miłosierdzie swoje nad nią, cieszyli się razem z nią. Ósmego dnia przyszli, aby obrzezać dziecię, i chcieli mu dać imię ojca jego, Zachariasza. A matka jego odpowiadając rzekła: «Nie, lecz nazwany będzie Jan». Powiedzieli do niej: «Nie ma nikogo w rodzie twoim, kto by miał to imię». Pytali więc znakami jego ojca, jak chce je nazwać. On poprosił o tabliczkę i napisał: «Jan będzie imię Jego». I wszyscy się dziwili. A natychmiast otworzyły się usta jego i język jego, i mówił błogosławiąc Boga. I padł strach na wszystkich ich sąsiadów. W całej górskiej krainie judzkiej rozpowiadano o tym wszystkim, co się zdarzyło. A wszyscy, którzy o tym słyszeli, brali to sobie do serca i pytali: «Kimże będzie to dziecię?» Albowiem ręka Pańska była z nim. A Zachariasz, ojciec jego, napełniony został Duchem Świętym i prorokował, mówiąc: «Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, że nawiedził i uczynił zbawienie ludowi swemu. A ty, dziecię, prorokiem Najwyższego zwać się będziesz, bo pójdziesz przed obliczem Pańskim przygotowując drogi Jego». Dziecię zaś rośło i wzmacniało się duchem, żyjąc na pustkowiu aż do dnia wystąpienia przed Izraelem.

Po Psalmie 50 stichera, ton 2:

W łonie matki zostałeś uświęcony i przyjąwszy spełnienie prorocтва dzisiaj rodzisz się z niepłodnej, głosząc przyście Pana: „Pokutujcie, przybliżyło się bowiem królestwo niebieskie”.

Kanon pierwszy. Poemat Jana Mnicha. Ton 4:

Hirmos: Zrodzony z Dziewicy Boże, zatop w głębi beznamiętności mocnych wodzów

grzechu, abym Tobie przez trzy właściwości duszy jak na cymbałach w umartwieniu ciała zwycięską zaśpiewał pieśń.

Jak poranek wspaniały, słońce poprzedzający, nieplodna głosi teraz całemu światu zrodzenie przez Dziewicę i krańcom świata jaśniejsze oświecenie pobożności i łaski.

Zaiste nazwany zostaniesz prorokiem Najwyższego, będziesz szedł bowiem przed obliczem Chrystusa, aby przygotować drogę Stworzycielowi – Zachariasz woła do Ciebie, syna, w Duchu Najświętszym, Janie chwalebny.

Słowa Gabriela słyszał Zachariasz, Bożego wieszczona, ale nie uwierzył im i został skazany na milczenie, nagle zaś z niego uzdrowiony został, bowiem narodził się Głos Słowa, Jan Poprzednik.

Teotokion: Grodzie Boży, Króla wszystkich przyjemny przybytku, skarbnico czysta, Bogurodzico nieskalana, zachowaj dziedzictwo Twoje zawsze sławiące Ciebie i czczące z wiarą zrodzenie Twoje.

Inny kanon. Poemat Andrzeja. Ton 4:

Hirmos: Bogu, który kierował dawno temu Izraelem uciekającym z niewoli faraona i karmił go na pustyni, śpiewajmy wybawicielowi Bogu naszemu, albowiem się wysławił.

Milczenie starca jest obrazem tajemnic Pisma, bowiem gdy przyszła łaska zamilkł Mojżesz, należy bowiem, żeby wszyscy milczeli, gdy objawia się skarbnica mądrości.

Gdy kapłan okadzał w świątyni, anioł stanął przybyły z wysoka, wołając: Przyszedłem niosąc Tobie przedziwne zwiastowanie zrodzenia, starcze, przyjmiesz bowiem od nieplodnej owoc zrodzenia, Chrzciciela Chrystusa.

Dlaczego zdziwiłeś się, starcze? Dlaczego nie wierzysz, gdy mówię do Ciebie? Jestem bowiem aniołem zwiastującym, chociaż noszę postać człowieka. Bądź niemy na czas pewien, aż do zrodzenia Głosu Słowa.

Ten, który milczenie Zachariasza uczynił obrazem milczenia Zakonu spisanego, tym samym ukazał mi głosiciela pokuty, mówiąc: Słowo daje nieplodnej syna, Głos wołającego.

O, przesławne cuda Chrystusowego Poprzednika! Ten, który rozpoznał Pana przed pieluszkami, nasze więzy rozwiązuje i oświeca narody, dzisiaj rodzi się z Elżbiety i rozwiązuje ojcu głos.

Teotokion: Ciebie, mieszkanie Boże i duchową drabinę, po której zstąpi Bóg i wziął na siebie nasze ciało, podnosząc naszą naturę na niebiosy, przeto wszyscy wysławiamy Ciebie jako orędowniczkę zbawienia.

Katabasja: Otworzę me usta i napelnę się duchem, i słowo powiem Królowej Matce, i świetliście zatryumfuje, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Pieśń 3

Hirmos: Nie chwalimy się mądrością, mocą i bogactwem, ale Twoją Ojczy hipostatyczną mądrością, Chrystusem: Nie ma bowiem Świętego poza Tobą, Przyjacielu człowieka.

Dokona się zrodzenie Władcy z Dziewicy, lecz służebnica miła do matki nieplodnej staruszki idzie wspaniale, cud cudów.

Staruszka i nieplodna wita Matkę Dziewicę, poznawszy Jej zrodzenie, bowiem została uwolniona z więzów nieplodności z woli Bożej.

Teotokion: Ty, która nieznając małżeństwa Boga wcielonego zrodziłaś, umocnij mnie, atakowanego przez burzę żądź, nie ma bowiem poza Tobą orędowniczki.

Inny kanon.

Hirmos: Ty, który umacniasz grom i tworzysz ducha, umocnij mnie, Panie, abym prawdziwie śpiewał Tobie i czynił wolę Twoją, albowiem nie ma Świętego jak Ty, Boże nasz.

Elżbieta, będąca przedtem nieplodną, Chryste, przedstawia Kościół Twój z pogan i chwalebnie rodzi, a mająca niegdyś liczne dzieci okazuje się będącą nieplodną.

Drogi poprawiałeś Pańskie, przygotowywałeś ścieżki, owoce pokuty pokazałeś ludziom i nauczyłeś ich drogi życiowej, Proroku i głosicielu Chrystusa.

Elżbieta dzisiaj radując się nosi Ciebie w starczych objęciach i woła chwaląc się: Nie ma Świętego jak Ty, Panie Boże nasz.

Teotokion: Rozwiązałaś smutek Prarodziców, która zrodziłaś nam radość, Dawcę życia i Zbawiciela, do którego módl się gorliwie, czysta Bogurodzico, aby zbawił owozarnię Twoją.

Katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: Nakazane.

Zachariasza głos wspaniale rozwiązał rodząc się Głos Słowa, Poprzednik, i Zakonu nieplodność wszystkim pokazał, wołając: Pokutujcie będący na ziemi, oto bowiem przyjdzie i objawi się Jezus, pragnący wszystkich wybawić z pierwszej klątwy, oświecając chrztem, zaiste przesławny to cud.

Chwała. Ton 4: Jak słońce świetliste z łona Elżbiety zajaśniał nam syn Zachariasza i rozwiązał milczenie ojca, i do wszystkich ludzi woła z wielką odwagą: Poprawcie drogę Pańską, albowiem On wyzwoli i zbawi przybiegających do Niego. Głosiłeś Go nam Janie, przeto módl się, aby zbawił dusze nasze.

I teraz. Teotokion: Odnowiłaś przez Boże zrodzenie Twoje, Czysta, zniszczałaś w żądzach martwą naturę zrodzonych z ziemi i podniosłaś wszystkich ze śmierci do życia niezniszczalnego, przeto Ciebie godnie wszyscy wielbimy, Dziewico wysławiona, jak i przepowiedziałaś.

Pieśń 4

Hirmos: Zasiadający w chwale na tronie Bóstwa, na lekkim obłoku przyjdzie Jezus nadboski i niezniszczalną dłonią zbawi wołających: Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Tajemnice niewypowiedziane poprzedza tajemnica, zmiana prawa naturalnego, głosząca rozwiązanie chorób, poprawę i przebóstwienie, Chryste.

Izajasz prorokował ojca syna, pragnącego się wcielić, anioła ziemskiego równego aniołom, wołając: „Oto ja posyłam przed obliczem Twoim”. Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Urodziłaś się, aby służyć Władcy jako sługa: „Po to bowiem przyszedłem, aby ogłosić Jego przyjście”. Aby przekonać, o chwalebny, do zrodzenia przez Dziewicę, nieplodna staruszka urodziła.

Teotokion: Święta Bogurodzica, w którą zechciało się wcielić, jako w wonne mieszkanie, Boże Słowo Ojca, nie niszcząc łona, ani sprawiając bólu, albowiem zrodziła Emmanuela, Boga i człowieka.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem o sławnej Opatrzności Twojej, Chryste Boże, że narodziłeś się z Dziewicy, aby z oszustwa wybawić wołających: Chwała mocy Twojej, Panie.

Pokuta otworzona została przez Twoje zrodzenie Poprzedniku i Głosicielu, Ty bowiem jedyny głosiłeś, wołając: „Pokutujcie, królestwo niebieskie przybliżyło się”.

Dziewictwo zostaje umocnione i cnota tryumfuje, pustynia weseli się i świat świętuje zrodzenie Twoje, Poprzedniku.

Elżbieta raduje się i Zachariasz znowu prorokuje, obydwójce odnawiają się w starości przez głos Jana i zostają oświeceni.

Teotokion: Dawca Zakonu widział Ciebie dawno temu jako krzew niespalający się, a Daniel ujrzał Ciebie jako górę świętą, jedyna Matko Dziewico, Władczyni.

Pieśń 5

Hirmos: Teraz powstanę, proroczno rzekł Bóg, teraz wysławię się, teraz wzniosę się, upadłego przyjąwszy od Dziewicy i podnosząc do Światłości duchowej mego Bóstwa.

Ziemia zrodziła głosiciela prawdy, głos wszystkim głoszący językiem Ducha Syna Dziewicy, prawdę z niebios, która do nas przyszła w ciele ogłaszając.

Ustanowił Ciebie Pan świecznikiem prawdziwym Chrystusa, który wszystko oświeca, przyodziewającego wrogów Jego w szatę wstydu, prawdziwego Syna Bożego i Słowo głoszącego.

Weseli się całe stworzenie z Twego Bożego zrodzenia, Ty bowiem okazałeś się ziemskim aniołem i niebiańskim człowiekiem, głosząc nam wcielenie niebieskiego Boga.

Teotokion: Z Ciebie rodzi się będący z Ojca, z Tobą zawsze Słowo zawsze będącego i nierozdzielne jako Syn Jednorodzony, a w czasach ostatecznych w Dziewicę wciela się z Najświętszego Ducha.

Inny kanon.

Hirmos: Niech mi zajaśnieje, Panie, światłość nakazów Twoich, albowiem dla Ciebie od poranku czuwa duch mój i śpiewa Tobie: Ty jesteś Bogiem naszym i do Ciebie przybiegam, Królu świata.

Jako gwiazdę Słońca Sprawiedliwości przygotowałeś Chrzciela Twego Jana, rodzącego się dzisiaj z obietnicy i rodząc się rozwiązującego głos ojca.

Nie prorokuj, nie mów nic przeciw, starcze uświęcony, mówi bowiem do Ciebie Gabriel, pierwszy z archaniołów, a On będzie głosił Boże tajemnice i mówił o zstąpieniu do nas Chrystusa.

Starcze, nie bądź niewiernym, Bóg bowiem obiecuje, że w starości zrodzisz syna, z którego narodzin wielu się rozraduje, On przyjdzie bowiem w mocy Eliasza.

Proroku, Głosicielu, Poprzedniku, będący owocem niepłodnej, głosicielu pokuty, owieczko pustyni, świeczniku Światłości, módl się za wszystkimi, którzy z wiarą czczą Ciebie.

Teotokion: Jako bramie nieprzebytej i krzewu niespalającemu się, górze niesieczonej, z której odsieczony zostanie kamień, w Ciebie wcielony, śpiewamy Tobie, Władczyni, módl się do Stwórcy wszystkich.

Pieśń 6

Hirmos: Przyszedłem na głębiny morskie i zatopiła mnie burza licznych grzechów, ale jako Bóg z głębiny wyprowadź życie moje, wielce miłosierny.

W łonie swej matki Boga Słowo poznałeś jako prorok i jej język wykorzystawszy błogosławiłeś w ciemnym przybytku, przebóstwiany Światłością niedostępną.

Głośno, jako głos wołającego, nie przestawaj błagać Zbawcę świata, Chrzcicielu, duchowe rozwiązanie niepłodności, opiewających Twoje zrodzenie.

Teotokion: Mieszkaniem niedostępnego Bóstwa, okazało się czyste łono Twoje, o Bogurodzico, na które bez bojaźni nie mogą patrzeć synowie niebios.

Inny kanon.

Hirmos: Burza zamysłów ogarnęła mnie, ciągnie mnie w głębiny niezmiernych grzechów, ale Ty, dobry przewodniku, uprzedzając kieruj mną jak prorokiem i zbaw mnie.

Dzisiaj rodzi się mieszkaniec pustyni Jan, głosiciel pokuty i prawdziwy świadek łaski, Poprzednik Słowa i gwiazda ogłaszająca nadejście Światłości.

Dzisiaj wykuwana jest siekiera głosząca porąbanie duszom niepłodnym i zasadzająca owoce cnót, poprzedzająca zdecydowanie, w zrodzeniu Twoim, Poprzedniku.

Rozradował się sławnie Jordan i uczy się tańczyć, słysząc o Janie zrodzonym z łona niepłodnej, morze zaś weseli się wodnymi zabawami.

Świecznik poprzedza przyjsie Światłości, głosząc Baranka Bożego Zbawcę, który zajaśniał jako Światłość ziemi, natury całej duchowo uprzednio składa ofiarę.

Teotokion: Ty, która zrodziłaś otchłań miłosierdzia, żądz moich otchłań głębią zmiłowań Twoich zatop, dając mi z duszy chmurę łez, Bogurodzico nieskalana.

Kontakion, ton 3: Dawniej niepłodna teraz rodzi Poprzednika Chrystusa, a on jest wypełnieniem wszystkich prorocत्व, on położył w Jordanie rękę na Tego, Kogo przepowiadali prorocy, okazał się prorokiem i zwiastunem Słowa Bożego, a zarazem Jego Poprzednikiem.

Ikos: Wysławmy teraz Poprzednika Pana, którego kapłanowi zrodziła Elżbieta z łona niepłodnego, ale nie bez nasienia, Chrystus bowiem jedyny bez nasienia przeszedł przez łono. Jana zrodziła niepłodna, ale nie bez męża, Jezusa zaś przez uświęcenie Ojca i Ducha Bożego zrodziła czysta Dziewica, a bez nasienia zrodzonego poprzedzał Prorok i Głosiciel, a zarazem Poprzednik, zrodzony z niepłodnej.

Pieśń 7

Hirmos: Trzej młodzieńcy w Babilonie nakaz prześladowcy uznawszy za brednie, pośród płomienia śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Była poprzednio w mroku cała natura zrodzonych z ziemi, o Poprzedniku, ale zjawiłeś się jako poranek, wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Uleczy słabującą naszą naturę sławne zrodzenie Ciebie przez nieplodną, przyjdzie bowiem zaiste łaska do Zakonu bez owoców, Chrystusowi śpiewając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Teotokion: Dziewico błogosławiona, módl się za nami, błagającymi Ciebie, w Tobie bowiem mamy nadzieję i do Ciebie wołamy: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Inny kanon.

Hirmos: Potomkowie Abrahama w piecu perskim miłością bardziej rozpaleni, niż płomieniem, wołali: Błogosławiony jesteś w świątyni chwały Twojej, Panie.

Zachariasz zamilknął na pewien czas, ogłaszając milczenie przez pisanie, i znowu zaczął prorokować przez zrodzenie Twoje, Poprzedniku, łaskę Ducha głosząc przesławnie.

Do Kościoła przyrównano nieplodność braku potomstwa, Elżbieto preczysta, albowiem najpierw będąc ofiarami i nieczystościami skalana, teraz chlubi się cnotami i rodzeniem.

Przez zrodzenie Poprzednika ostrzona jest dzisiaj siekiera duchowa, która będzie rąbać wszelkie ataki żądz, tajemnie zaś wyrosną owoce pokuty.

Czczymy Ciebie jako orędownika Starego i Nowego Przymierza, Poprzedniku, poprawiającego ścieżki Chrystusowe, oczyszczającego gumno grzechów łopatą duchową, Janie.

Jana sławnego, który jak gwiazda biegł przed Słońcem, przed Chrystusem Bogiem naszym, Poprzednika i Głosiciela pokuty, opiewajmy wszyscy Chrzyciela, który przyszedł z nieplodnej.

Teotokion: W łonie Twoim bez nasienia zamieszkał i urodził się z niewypowiedzianej pokory i ze względu na nas zniszczałych, nie przestawaj modlić się do Niego za wszystkimi.

Pieśń 8

Hirmos: Wybawco wszystkich wszechmocny, pośród płomieni przyszedłeś zraszając wielbiących Ciebie i nauczyłeś ich śpiewać: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Dawca Zakonu Mojżesz był sługą, Jezus zaś jest Bogiem Nowego Przymierza, a teraz obu Poprzednik śpiewa, jako orędownik: Wszystkie dzieła Pańskie błogosławcie Pana.

Z pustego łona przyszła synogarlica, jako zasadzona przez Boga dębina teraz przyniesie Kościołowi Poprzednika Chrystusowego i śpiewa: Wszystkie dzieła Pańskie błogosławcie Pana.

Noszący Boga w sercu ludzie, narodzie święty, upodobnijcie się do synogarlicy Chrystusowej i zaśpiewajcie, żyjąc cnotliwie: Wszystkie dzieła Pańskie błogosławcie Pana.

Triadikon: Trójśloneczną Światłością oświeceni, niestworzone jedyne Bóstwo, niemilkącymi ustami prawosławnie śpiewając czcimy: Wszystkie dzieła Pańskie błogosławcie Pana.

Inny kanon.

Hirmos: Wszystko stworzyłeś, Władco, mądrością Twoją, i ziemię umocniłeś, jak wiesz, dając jej fundament na dnie wód niezmiernych, przeto wszyscy wołamy, śpiewając: Dzieła Pańskie, bez przerwy błogosławcie Pana.

Poznałeś, Poprzedniku, Chrystusa Dawcę życia, któremu pokłoniłeś się przed zrodzeniem i przed Twoimi pieluszkami, i poruszeniem pokazałeś Go, Panem Twoim nazwawszy, wzięwszy język matki, aby śpiewać Chrystusowi Bogu naszemu.

Już dzisiaj świętują krańce świata, radują się aniołowie i duchy sprawiedliwych, żyjący weselą się, zmarli znowu rodzą się przez Jana, usłyszawszy od Niego nauczanie o Zbawcy wszystkich i Panu.

Dzisiaj Jordan weseli się igrając chwalebnie wodnymi falami, słysząc o zrodzeniu równego aniołom w życiu swoim, z niepłodnej staruszki, przygotowującego drogi i ścieżki Pańskie oraz chrzczącego świat.

Dzisiaj Zachariasz pisze na desce imię przez Boga wyznaczone Prorokowi i Poprzednikowi, milczący zawołał: Janem niech zostanie nazwany zrodzony w mojej starości. Imię Jego zostało mu nadane w obietnicy przedziwnego zrodzenia.

Teotokion: Jako mocną pociechę i nadzieję nie do zawstydzenia, mur obronny i orędownictwo przed Bogiem lud Twój ma Ciebie, który sławi Ciebie, Dziewico, i zbawiani wołają gorliwie: Wszystkie dzieła Pańskie, nieustannie błogosławcie Pana.

Pieśń 9

Hirmos: Okazana Tajemnica Boża niewypowiedzianie spełnia się w Tobie, Dziewico przeczysta, bowiem z miłosierdzia Bóg wcielił się w Ciebie, przeto Ciebie czcimy jako Bogurodnicę.

Oto głos Poprzednika, stojącego przed niepłodnymi i pustymi sercami, i wołającego: Przygotujcie teraz drogę Chrystusowi, albowiem nadchodzi w chwale, któremu poddając się, wielbimy.

Jak dawno temu w Duchu Najświętszym jawnie głosiłeś Syna, Poprzedniku, Baranka Bożego, który wziął grzechy świata, owczarni Twojej uprosił odpuszczenie grzechów.

Triadikon: Jedność troistą, Trójcę jednoistotną, prawosławnie opiewając wysławmy, wierni, oświecającą nas i jasnością Światłości niezachodzącej napełniającej dusze nasze.

Teotokion: Rządząca wszystkimi stworzeniami, daj ludowi Twemu zwycięstwo, rzuć pod ich nogi niepokornych, abyśmy Ciebie jako Bogurodnicę wielbili.

Inny kanon.

Hirmos: Albowiem uczynił mi rzeczy wielkie Wszechmocny i święte jest imię Jego, miłosierdzie Jego z pokolenia na pokolenie nad lękającymi się Go.

W Tobie wielki i sławny znak uczynił Bóg, kapłanie, w starości bowiem syna dał Tobie i po osłabnięciu lędźwi rodzisz Poprzednika.

Niech usłyszają niepłodne i niech zaśpiewają Bogu, oto bowiem Elżbieta woła: Na starość mam syna, po obumarciu lędźwi rodzę Poprzednika.

Weseli się Zachariasz i raduje się teraz w Bogu, oto bowiem piersi Elżbiety w starości karmią syna i po obumarciu lędźwi rodzi Poprzednika.

Chwała Panu dającemu niepłodnej na starość owoc, starcowi i prorokowi dającej syna, przygotowującego dla Niego ludzi doskonałych, Bożego Poprzednika.

Teotokion: W Tobie zamieszkał będący w łonie Ojca, zrodziłaś bez bólów i zniszczenia, a On z miłosierdzia przyprowadził nas do Ojca i Bożego Ducha.

Fotagogikon: Dzisiaj radosne zrodzenie Poprzednika, narzekanie ojca pozbawionego głosu rozwiązuje i rodzi niepłodna, głosi radość i wesele, przeto całe stworzenie radośnie dzisiaj świętuje.

Chwała, i teraz. Teotokion: Prorocy głosili, apostołowie nauczali i męczennicy w mądrości Syna Twego wyznawali, Boga wszystkich, Przczysta, z którym Ciebie wielbimy, przez Ciebie wybawieni z dawnego osądzenia.

Na chwalitnie stichery, ton 8:

Prosimion: O, przesławny cud!

O, przesławny cud! Z matki staruszki dzisiaj przychodzi głosiciel Słowa Bożego Jan i związany język ojca przez swoje zrodzenie okazuje rozwiązany. O, niewypowiedziana Opatrzności Twoja, Władco! Zbaw przez nią dusze nasze jako jedyny miłosierny.

O, przesławny cud! Wśród zrodzonych z niewiast jesteś największym prorokiem, rozwiązującym wyrok matczynej niepłodności, który przyszedłeś w duchu i mocy Eliasza, aby przygotować drogę Panu. O, niewypowiedziana Opatrzności Twoja, Władco! Zbaw przez nią dusze nasze jako jedyny miłosierny.

O, przesławny cud! Głoszący wyniszczenie się Chrystusa dla ludzi okazuje się być Jego głosem i mocą Bożą rozwiązuje niepłodność przez swe narodzenie, i język Zachariasza. O, niewypowiedziana Opatrzności Twoja, Władco! Zbaw przez nią dusze nasze jako jedyny miłosierny.

O, przesławny cud! Wśród zrodzonych przez niewiasty Prorok i Poprzednik, największy wśród proroków i głosiciel przyjścia Chrystusa, który już w łonie swej matki przez poruszenie się okazał Go. O, jakże wielkie są Twe dary, Przyjacielu człowieka! Zbaw przez nią dusze nasze jako jedyny miłosierny.

Chwała. Ton 6. Anatoliosa: Dzisiaj na ziemi rodzi się Poprzednik, gwiazda gwiazd, Jan miły Bogu, i okazuje zorzę Chrystusową, Wschód z wysoka, który połączył się z biegiem życia wiernych.

I teraz. Bogurodzico, Ty jesteś prawdziwą latoroślą, która zrodziła nam owoc żywota, do Ciebie modlimy się, módl się, Władczyni, z Apostołami i wszystkimi świętymi, aby zmiłowano się nad duszami naszymi.

Wielka doksologia.

Na **Liturgii** Błogosławieństwa i z pierwszego kanonu pieśń trzecia oraz z drugiego pieśń szosta. Po wejściu troparion świątyni Chrystusa lub Bogurodzicy, jeśli jest, także troparion Poprzednika. Następnie kontakion świątyni Chrystusa. **Chwała.** Poprzednika. **I teraz.** Świątyni Bogurodzicy. Jeśli nie ma świątyni Bogurodzicy, to: **I teraz.** Kontakion świątyni Chrystusa. Jeśli nie ma świątyni Chrystusa, mówimy troparion najpierw Poprzednikowi. **Chwała.** Kontakion Poprzednika.

I teraz. Orędowniczko chrześcijan niezawodna, Pośredniczko u Stwórcy wytrwała, nie gardź głosem błagania grzesznych, lecz pospiesz, jako Dobra, zawnoc nam na pomoc, ufnie wzywającym Ciebie. Pospiesz na nasze błaganie i przybądź na wezwanie, orędując zawsze, Bogurodzico, za czczącymi Ciebie.

Prokimenon, ton 7: Sprawiedliwy rozweseli się w Panu* i w Nim ma nadzieję. Stichos: Usłysz, Boże, głos mój, gdy modlę się do Ciebie.

Czytanie Listu świętego Apostoła Pawła do Rzymian, perykopa 112 (13, 12-14, 4).

Bracia, noc się posunęła, a przybliżył się dzień. Odrzućmy więc uczynki ciemności, a przyobleczmy się w zbroję światła! Żyjmy przyzwoicie jak w jasny dzień: nie w hulankach i pijatykach, nie w rozpuście i wyuzdaniu, nie w kłótni i zazdrości. Ale przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się zbyt o ciało, dogadzając żądom. A tego, który jest słaby w wierze, przygarniajcie życzliwie, bez spierania się o poglądy. Jeden jest zdania, że można jeść wszystko, drugi, słaby, jada tylko jarzyny. Ten, kto jada wszystko, niech nie pogardza tym, który nie wszystko jada, a ten, który nie jada, niech nie potępia tego, który jada; bo Bóg go łaskawie przygarnął. Kim jesteś ty, co się odważasz sądzić cudzego sługę? To, czy on stoi, czy upada, jest rzeczą jego Pana. Ostoi się zresztą, bo jego Pan ma moc utrzymać go na nogach.

Alleluja, ton 1: Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, że nawiedził i uczynił zbawienie ludowi swemu. Stichos: A Ty, dziecię, prorokiem Najwyższego zwać się będziesz.

Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 1 (1, 1-25; 57-68, 76. 80).

Ponieważ wielu starało się spisać historie, które się wśród nas dokonały, tak jak nam je przekazali ci, którzy od początku byli naocznymi świadkami i sługami słowa, postanowiłem i ja dokładnie opisać ci po kolei, dostojny Teofilu, wszystko od początku, abyś upewnił się o prawdziwości nauk, których cię nauczono. Za dni Heroda, króla judzkiego, był pewien kapłan, imieniem Zachariasz, ze zmiany Abiasza, żona jego z córek Aarona, a na imię było jej Elżbieta. Oboje byli sprawiedliwi przed Bogiem, postępując nienagannie według wszystkich przykazań i przepisów Pańskich. Nie mieli jednak dziecka, ponieważ Elżbieta była niepłodna, a oboje byli już posunięci w latach swoich. I stało się, gdy sprawował służbę kapłańską przed Bogiem w kolejności przypadającej nań zmiany, jemu zgodnie ze zwyczajem kapłańskim przypadł los, żeby wejść do świątyni Pańskiej i złożyć ofiarę kadzenia. A całe mnóstwo ludu modliło się na zewnątrz w godzinie kadzenia. I ukazał mu się anioł Pański, stojący po prawej stronie ołtarza kadzenia. Przeraził się na ten widok Zachariasz i strach padł na niego. A anioł rzekł do niego: «Nie bój się Zachariaszu! Modlitwa twoja została wysłuchana: żona twoja Elżbieta urodzi tobie syna i nadasz mu imię Jan. Będzie to dla ciebie radość i wesele; i wielu z jego narodzenia rozraduje się. Będzie bowiem wielki przed Panem, wina i sycery pić nie będzie, i już w łonie matki napełniony będzie Duchem Świętym. Wielu spośród synów izraelskich nawróci do Pana, Boga ich; on sam pójdzie przed Nim w duchu i mocy Eliasza, żeby serca ojców nakłonić ku dzieciom, a nieposłusznych do roztropności sprawiedliwych, by przygotować Panu lud doskonały». I rzekł Zachariasz do anioła: «Po czym to poznam? Ja bowiem jestem stary i żona moja jest w

podeszłym wieku». Odpowiadając rzekł mu anioł: «Ja jestem Gabriel, stojący przed Bogiem, i zostałem posłany, aby mówić do ciebie i oznajmić ci tę wieść radosną. A oto będziesz niemy i nie będziesz mógł mówić aż do dnia, w którym się to stanie, bo nie uwierzyłeś słowom moim, które się spełnią w czasie swoim». A lud czekał na Zachariasza i dziwili się, że tak długo przebywa w świątyni. Kiedy wyszedł, nie mógł mówić do nich, i zrozumieli, że miał widzenie w świątyni; dawał im też znaki i pozostał niemym. A gdy minęły dni jego posługi, poszedł do domu swego. A po tych dniach Elżbieta, żona jego, poczęła i ukrywała się przez pięć miesięcy, mówiąc. «Tak mi uczynił Pan w dniach, kiedy wejrzał i zdjął ze mnie hańbę wśród ludzi». Dla Elżbiety zaś nadszedł czas rozwiązania i urodziła syna. Gdy jej sąsiedzi i krewni usłyszeli, że Pan okazał tak wielkie miłosierdzie swoje nad nią, cieszyli się razem z nią. Ósmego dnia przyszli, aby obrzezać dziecko, i chcieli mu dać imię ojca jego, Zachariasza. A matka jego odpowiadając rzekła: «Nie, lecz nazwany będzie Jan». Powiedzieli do niej: «Nie ma nikogo w rodzie twoim, kto by miał to imię». Pytali więc znakami jego ojca, jak chce je nazwać. On poprosił o tabliczkę i napisał: «Jan będzie imię Jego». I wszyscy się dziwili. A natychmiast otworzyły się usta jego i język jego, i mówił błogosławiąc Boga. I padł strach na wszystkich ich sąsiadów. W całej górskiej krainie judzkiej rozpowiadano o tym wszystkim, co się zdarzyło. A wszyscy, którzy o tym słyszeli, brali to sobie do serca i pytali: «Kimże będzie to dziecko?» Albowiem ręka Pańska była z nim. A Zachariasz, ojciec jego, napełniony został Duchem Świętym i prorokował, mówiąc: «Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, że nawiedził i uczynił zbawienie ludowi swemu. A ty, dziecko, prorokiem Najwyższego zwać się będziesz, bo pójdziesz przed obliczem Pańskim przygotowując drogi Jego». Dziecię zaś rosło i wzmacniało się duchem, żyjąc na pustkowiu aż do dnia wystąpienia przed Izraelem.

Koinonikon: W pamięci wiecznej będzie sprawiedliwy, nie ulęknie się złych pogłosek. Alleluja.

Należy wiedzieć: jeśli święto Jana Poprzednika wypadnie w niedzielę, to przewagę ma cała służba zmartwychwstania.

